

hvilket svarer til de hidtil gældende regler for skatteankenævn, jf. skattestyrelseslovens § 22.

Til § 40

Efter stk. 1 kan klage til Landsskatteretten indgives af den, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den påklagede afgørelse, jf. bemærkningerne til § 36, stk. 1.

For så vidt angår retten til at klage over en ejendomsvurdering, afgrænses kredsen af klageberettigede på samme måde som kredsen af klageberettigede til vurderingsankenævnene, jf. § 38, stk. 1.

For så vidt angår klage over bindende svar kan Landsskatteretten ikke alene påkende det materielle indhold i et bindende svar, hvad enten dette er afgivet af told- og skatteforvaltningen eller af Skatterådet. Landsskatteretten kan tillige påkende spørgsmålet om, hvorvidt et bindende svar, der er afgivet af told- og skatteforvaltningen, rettelig burde have været afgivet af Skatterådet, fordi sagen opfylder ét eller flere af kriterierne i § 21, stk. 4. Finder Landsskatteretten, at dette er tilfældet, skal sagen overgå til Skatterådet til behandling for så vidt angår det eller de materielle spørgsmål. Da en klager som udgangspunkt må formodes at have interesse i, at sagens materielle spørgsmål afgøres hurtigst muligt, forudsættes spørgsmålet om, hvorvidt et bindende svar er af principiel karakter eller ej, dog kun påkendt af Landsskatteretten i tilfælde, hvor klageren direkte har anmodet Landsskatteretten om at tage stilling til dette spørgsmål.

Efter stk. 2 kan skatteministeren indbringe skatterådsafgørelser for Landsskatteretten med henblik på afklaring af EU-retlige spørgsmål. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.13.

Bestemmelsens anvendelsesområde vil primært være bindende svar. Det bemærkes herved, at bindende svar, der kræver stillingtagen til EU-retlige spørgsmål af væsentlig rækkevidde, ikke må afgøres af told- og skatteforvaltningen, men skal forelægges for Skatterådet til afgørelse, jf. § 21, stk. 4, nr. 4.

Der skal ikke betales gebyr ved indbringelse af en sådan sag for Landsskatteretten. Under Landsskatterettens behandling af sagen har den eller de, der var parter under skatterådssagen, status som klagere.

Bestemmelsen i stk. 3 er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 23 A, stk. 2.

Til § 41

Bestemmelsen er en omredigeret videreførelse af skattestyrelseslovens § 24.

Til § 42

Bestemmelsens stk. 1-4 er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 25, idet der dog i stk. 2 og 3 er taget hensyn til, at der ikke i alle tilfælde foreligger en sagsfremstilling på det tidspunkt, hvor afgørelsen påklages, jf. bemærkningerne nedenfor til stk. 5.

I stk. 4 er som 2. pkt. indsat en særregel om de klager, der overføres fra behandling i ToldSkat eller Ligningsrådet, til Landsskatteretten. Efter gældende ret betales der ikke for at få afgjort en sådan klage, mens der skal betales for at klage til Landsskatteretten. Det foreslås, at der fremover kun betales for klager, der skal afgøres under medvirken af læge retsmedlemmer, mens klager, der afgøres af Landsskatterettens ansatte, jf. § 13, stk. 3, skal være gratis. Af de klager, der overføres fra ToldSkat og Ligningsrådet, vil alene sager fra Ligningsrådet blive pålagt en ny betalingsforpligtelse. Beløbet dækker kun delvist omkostningerne ved klagens behandling.

Bestemmelsen i stk. 5 finder anvendelse i de tilfælde, hvor en afgørelse af den type, der kan påklages til skatteankenævnet efter § 5, stk. 1, indbringes direkte for Landsskatteretten uden en forudgående prøvelse i skatteankenævnet, jf. § 5, stk. 2. I disse tilfælde er der ikke udarbejdet en sagsfremstilling eller sket høring af sagens parter herover. Derfor bemyndiges Landsskatteretten til at indhente en sagsfremstilling med klagerens kommentarer fra told- og skatteforvaltningen til brug for rettens behandling af klagen. Retspræsidenten kan herunder bestemme, at en sagsfremstilling kun skal udarbejdes om en del af klagen, eller at sagsfremstillingen ikke skal omfatte told- og skatteforvaltningens vurdering af, hvilken afgørelse de forelagte oplysninger må føre til.

Tilsvarende bemyndiges Landsskatteretten i sager, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse er så enkle, at de kan afgøres af på kontorniveau i retten uden deltagelse af læge retsmedlemmer, til at indhente en sagsfremstilling med klagerens kommentarer fra told- og skatteforvaltningen til brug for rettens behandling af klagen.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 26, stk. 1-3.

Skattestyrelseslovens § 26, stk. 4, foreslås ikke videreført. Om Landsskatterettens mulighed for at anmode om sagsfremstilling henvises til § 42, stk. 5, og bemærkningerne dertil.